

[K. Axel Nielsen.]

spredt over hele landet, f. eks. således at der oprettes et matrikelkontor for hvert amt eller eventuelt for flere amter. Det ville skabe lokale kontakter og måtte efter mit skøn fremme sagernes ekspedition. Tanken er jo ikke ny, idet København fra gammel tid og Frederiksberg siden 1923 har haft eget af staten helt uafhængigt matrikelvæsen. I Sønderjylland har de en fra den tyske tid arvet ordning med amtslandinspektører, der som tjenestemænd både udfører det normale udstykningsarbejde med skelafsætning o. s. v. og fører matriklen à jour for Sønderjylland. Den sønderjyske matrikel er dog underlagt matrikeldirektoratets kontrol.

Jeg spørger derfor: var det ikke en idé, om man tilstræbte en lignende ordning for hele landet? Jeg udkaster blot tanken, idet det ikke er muligt uden et fyldigt materiale at tage endelig stilling til en sådan plan. Det har dog undret mig, at der ikke i kommissionens betænkning findes nogen antydning af, at der har fundet overvejelser sted om en egentlig decentralisation, hvorved man tillige ville opnå, at der skabes større ensartethed i de matrikulære forhold, ja, også i landinspektørernes stilling over hele landet.

Det forøgede arbejde, der ved den foreslåede nyordning af udstykningsvæsenet pålægges landinspektørerne, gør det påkrævet, at reglerne om udøvelse af landinspektørvirksomhed nedfældes i en særlig lov, der tillige indeholder bestemmelsen om en disciplinær myndighed, der foreslås etableret som et nævn bestående af en dommer og to landinspektører.

Reglerne om landinspektørvirksomhed har ikke været samlet hidtil, og nogle regler har vel slet ikke lovhjemmel. Det ville have været en gevinst, om lovforslagets bemærkninger havde indeholdt en sammenligning mellem gældende ret for landinspektørvirksomhed med oplysning om, hvor de pågældende bestemmelser findes, og hvor de nye regler betyder ændringer, men jeg indrømmer, det er en detalje, som man med lidt arbejde selv kan klare.

Om de 2 lovforslag kan jeg i øvrigt sige, at de efter mit skøn indeholder væsentlige fremskridt i forhold til gældende ret, og jeg kan på mit partis vegne tilsige overordentlig velvillighed. Da der, som jeg har

antydnet, er visse spørgsmål, som vel nærmest må belyses i udvalg, vil jeg, når den tid kommer, foreslå, at de 2 lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Dalsgaard: I det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme er den vigtigste principielle ændring, at de gældende bestemmelser om indskrænkning i retten til udstykning i henhold til lovene om landbrugsejendomme og om opførelse af arbejderboliger m. fl. strammes væsentligt ved den nye § 2. Herefter kan udstykning generelt nægtes, når parceller ønskes udstykket til en anvendelse, som ikke kan godkendes af en lang række myndigheder, som for øvrigt lige er nævnt af den foregående taler.

Den højtærede landbrugsminister anfører, at denne skærpelse ikke skal hindre udstykning, hvor der ikke tilsigtes nogen ændring i parcellernes tilstand eller udnyttelse, men at man tilgodeser et rimeligt hensyn til parcelkøberne ved at få klaret mulighederne for at anvende parcellerne som ønsket, inden udstykningen godkendes. I sådanne tilfælde sker der således ingen ændring. Men de skærpede regler forekommer mig dog at være indgribende og ret altomfattende, når det i § 2 bl. a. hedder, at udstykningen ikke approberes, når den tilsigtede anvendelse medfører noget, som er i strid med eller kræver godkendelse efter bestemmelser, som er fastsat i eller i henhold til gældende love.

Lovforslaget kommer jo fra landbrugsministeriet, men det er ord for ord, som det er foreslået af matrikelkommissionen i betænkningen af 10. november 1962. Jeg går dog ud fra, at den højtærede landbrugsminister vil være villig til under udvalgsbehandlingen at drøfte formuleringen — og også en lempeligere formulering — af denne paragraf. I betragtning af, at vi nu kan vente en helt ny buket af jordlove, forekommer det os, at man ikke skal foregribe udviklingen med principielle ændringer over udstykningsloven på nuværende tidspunkt.

Den ved ændringen af lovens § 8 tilsigtede forenkling af behandlingen af de komplicerede udstykningsager må anses for at være særdeles påkrævet og ønskelig, fordi øget offentlig kontrol tenderer imod stadig